

for at der kan forholdes med den paa den Maade, som ved endelig Dom eller Kjendelse maatte blive bestemt.

§ 126.

Udfastet til Udlodningen bør, dersom ikke alle Bedkommende erklære, at de antage det, henlægges hos Eksteretten til Eftersyn og Overveielse i 14 Dage, inden hvilken Fristis Udløb enhver Hvert Interesseret kan henlede Opmærksomheden paa mulige Feil og Mangler i det. Om det Udfastet er fremlagt til Eftersyn, skal strax ske offentlig Besjendtgjørelse i de i § 52 omhandlede offentlige Blade, og særskilt Underretning meddeles Kurator. De fremkomne Bemærkninger tages under Overveielse af Eksteretten, som derefter affatter Udlodningen og fremlægger den i en Ekstefsamling. Fra dette Tidspunkt af kunne Forandringer i den kun ske efter Paaanke.

§ 127.

Naar Paaankesiften er udløbet, har Kurator at indberette om nogen Ankeftæbning er ham forkyndt, hvorpaa Eksteretten afgjør, hvorvidt nogen i værfat Paaanke af Udlodningen medfører, at de i denne bestemte Udbetalinger i det Hele eller for en Del ikke for Tiden kunne foregaa, ligesom det bestemmer, hvorledes der skal forholdes, medens Udlodningen staar under Paaanke. Saalænge Paaankesiften ikke er udløbet, maatte Udbetaling efter Udlodningen finde Sted.

§ 128.

Ved enhver Udlodning tages kun Hensyn til de Fordringer, som have været prøvede paa den Tid, da Eksteretten beslutter, at Udlodningen skal foretages. De Fordringshavere, hvis Fordringer blive prøvede senere, erholde ved den paafølgende Udlodning, forsaavidt Midler dertil haves, forlods Udlæg, svarende til, hvad de øvrige Fordringshavere allerede have faaet ved tidligere Udlodninger, og deltage derefter i Udlodningen som de Øvrige.

§ 129.

Enhver, som ikke har paaanket en Udlodning, anses at have vedtaget dens Bestemmelser ogsaa for alle følgende Udlodninger. En Fordringshaver kan ikke paaanke en Udlodning, hvortil han paa Grund af sin Fordrings for tidlige Anmeldelse ikke har havt Afgang til at deltage, og med senere Udlodninger kan han ikke fremsætte saadanne Indsigelser, som vilde gaa ud paa at omstøde, hvad der er anerkjendt paa tidligere Ekstefsamlinger eller afgjort ved tidligere Udlodninger.

§ 130.

De der have Pant i Boets endnu ikke solgte Gjenstande, og have anmeldt deres Fordringer i Brev, have, naar Pantet erkjendes at være tilstrækkeligt, Ret til ved de partielle Udlodninger at fordrø fuldt Udlæg for de til Betaling forfaldne Dele af deres Pantefordringer. Saadanne Udbetalinger give ikke andre Panthavere Ret til at optræde i foregaaende Prioritetshaveres Sted, om end saadan Ret ellers tilkommer de senere Panthavere, men Boet indtræder selv i enhver Panthavers Ret, forsaavidt angaar det Beløb, der saaledes er afbetalt paa hans Fordring. Er det vist, om Pantet strækker til, affattes for Panthavere, om han har meldt sig, Udlæg som for de øvrige Fordringshavere, indtil det viser sig, hvorvidt Pantet strækker til. For den Del af Fordringen, som ikke fyldestgøres af Pantet, faar han udbetalt Udlæg lige med de øvrige Fordringshavere, og Resten af det Affatte lægges igjen til Massen.